

[Poulsgaard]

Amt f.eks. overvejer at levere til sygehusene ved direkte køb for at undgå apotekerne. Er der mulighed for sådan en handling fra Nordjyllands Amts side?

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal takke ordførerne for den åbne holdning og positive ånd, som har præget indlæggene.

Jeg har megen forståelse for, at det måske kan være vanskeligt at gennemskue, hvordan en sådan ordning kan virke i et konkret eksempel, og det skal jeg meget gerne bidrage til at belyse over for udvalget, hvis man har ønske om det.

Lovforslaget giver hjemmel til at holde apotekernes rabatgivende leverancer uden for apotekernes indbyrdes udligningssystem.

Jeg kunne måske give et lille eksempel for at illustrere, hvad det er for et problem, lovforslaget skal løse.

Hvis vi tænker os en lægemiddelpakning med en indkøbspris på apoteket på 500 kr., bærer den efter de gældende avanceregler en avance på 173 kr. 75 øre og har altså en ud-salgspris på 673 kr. 75 øre. Ved leverancer til sygehus eller lignende ydes der 10 pct. rabat, og prisen bliver altså 606 kr. 40 øre. På et stort apotek udløser salget yderligere en 13 pct.s udligningsafgift, dvs. 78 kr. 83 øre, som går fra, og på alle apoteker et pensionsbidrag på 1,65 pct., dvs. 10 kr. Herefter er der 17 kr. til rest til dækning af apotekernes øvrige omkostninger og overskud.

Det bemærkes, at 500 kr. i indkøbspris ikke er usædvanligt ved sygehusleverancer, og det er klart, at en sådan leverance afhængigt af omstændighederne kan være direkte tabsgivende for en sådan apoteker og i hvert fald vil blive det, hvis avancestrukturen gøres yderligere degressiv, sådan at avancen på dyre pakninger sættes ned.

Det er her, vi er ved nøglen til det hele, for det var en klar forudsætning for apotekerloven, da den blev vedtaget af et bredt flertal her i Folketinget, at man skulle tilsigte en avancestruktur med en mere degressiv avance, altså en lavere avance for de dyreste varer. Forudsætningen for, at man kan gøre det, er, som det fremgår af eksemplet her, at der er en sådan hjemmel til at holde rabatten uden for udligningen, for man har ligesom

nået grænsen for, hvad det gældende system kan bære.

Jeg håber, at det illustrerer det, som er det enkle udgangspunkt for lovforslaget her.

Der er altså tale om en beskeden ændring, som ikke vil ændre meget på udligningssystemets generelle virkemåde, og den fordel, som en apoteker med rabatgivende leverancer vil få, vil blive dækket af apotekerne som helhed, og derved påvirker det heller ikke indtægtsstrukturen for apotekerne væsentligt. Men alt det kan man naturligvis vurdere nærmere også i lyset af vurderingen af, hvilke former for afgiftsfritagelse der i givet fald skal finde sted her.

Til hr. Poulsgaard, som spørger, om dette lovforslag har noget at gøre med de tanker, der har været rejst i enkelte amter med hensyn til at gå ind i en grossistvirksomhed for lægemidler, kan jeg sige, at det er mit indtryk, at det ikke berører dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven. (Lån til ejere af en del af en ejendom m.v.).

Af indenrigsministeren (Enggaard).
(Fremsat 15/1 87).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 123: